

İŞÇİ-KÖYLÜ

mil
demokratik devrim
mücadelesinde
omuz omuza

Yıl: 1 SAYI: 6 — ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 26 EYLÜL 1969

Sahte demokrasi değil, gerçek demokrasi istiyoruz

İşçi, Köylü, Gençlere Zulüm Yapanlar, bizlerden oy istiyor!

Yoksul emekçi vatandaşlar Politikacılara hesap soracak

ANKARA BÜROMUZ BİLDİRİYOR

Burası başkent. Ankara'ya yurdun her köşesinden

İŞÇİ KÖYLÜ DÂVASI UĞRUNA İKİ ARKADAŞIMIZ CAN VERDİ

Geçen hafta devrimci saflar, kalleşçe arkadan vurularak öldürülen iki savaşçısını kaybetti. Mehmet Cantekin can kardeşimizi, Taylan Özgür'ü, İzmir'li yiğit kardeşimizi kaybettik.

17 eylül cuma günü Işık mühendislik mimarlık özel yüksek okulu öğrencileri, patronun kendilerini dolandırmasına karşılık, düzenledikleri bir protesto toplantısında kahpece bir saldırıya uğramışlardır. Öğrencilerin okul önünde toplandıkları bir sırada okulun içine ve yandaki binalara önceden yerleştirilmiş bir takım siviller, otomatik silâhlarla öğrencilerin üzerine ateş etmişlerdir. Onbeş dakika süren ateş boyunca, halktan ve öğrencilerden bir çok kimse kurşun yaraları almış, devrimci kardeşimiz Mehmet Cantekin de aldığı kurşun yarası üzerine hastahaneye götürülürken ölmüştür.

15 dakika süresince ortalıkta görünmeyen toplum

(Devamı Sa. 4 Sü. 1 de)

Tarsuslu köylüler Başbakanı çağırırken...

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE

MİLLET .... VEKİLİ

yüzlerce mektup geliyor. Seçim propagandasının baş laması üzerine, işçiler ve köylüler şikâyet mektupları gönderiyorlar. Ankara'ya mektup yağıyor. Bütün gerçek milliyetçi vatandaşlar, politikacılardan yakınıyor.

Yozgat'lı bir köylü vatandaşımız şunları yazıyor:

«Seçim dedikleri nedir? Ağaların, tefecilerin söylediği gibi oy vermek mi? Fakir köylüler, ağaların sözünden çıkamıyor. Eğer çıkarlarsa fena yapar. Bizim burada ağalardan biri Adalet Partisinden, öbürü Halk Partisinden aday. Toprak reformunu bu adamlar ister mi? Vallahi bu kandırmacadır.»

Van'dan, Tekırdağ'dan, Niğde'den gelen mektuplarda köylüler ve öğretmenler, politikacıların halkımıza nasıl yalan söylediğini anlatıyorlar. Politikacılar nutuk söyleyip köylüleri kandırmaya çalıştıkça, öğretmenlerin gözleri yaşarıyormuş.

Elazığ'dan gelen 22 imzalı bir mektupta köylüler şunları yazıyor:

«Bizim için seçim demek, geçim değildir. Velâkin politikacıların ayağımıza gelip yalvarmaları hoş oluyor».

Erzurum'lu bir vatandaşımız soruyor:

«Acep demokrasi bu mudur?»

Elbistanlı aşiretler politikacılara kızmış, oy vermiyeceklerini söylüyorlar. Bur-

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

İŞÇİ-KÖYLÜ-GENÇLİK-ORDU OMUZ OMUZA

Yarımca seramik işçilerini bütün yurtseverler candan destekliyor

(Muhabirimiz Pekin Platinel Yarımcadan yazıyor)

İşçiler hergün daha güçlü olarak mücadelelerinde yılmadan ilerliyorlar. İşçilerin haklı demokratik mücadelelerinde diğer işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar ve devrimci öğrencilerin kurduğu ittifak bir çığ gibi halkımızı sömüren keneleri tepelemek üzere gelişiyor.

Olayı öğrenen İstanbul ve Kocaeli bölgesi işçileri direnen kardeşlerine derhal otobüs ve münibüslerle giderek kucaklaşmışlar ve birlikte horon teperek direnişlerini desteklediklerini be-

(Devamı Sa. 4. Sü. 6 da)

Yarımcalı yiğit işçiler direnişe böyle başladılar.

BAŞYAZI

TEK KURTULUŞ YOLU

Ülkemizin Amerikan emperyalizminin sömürüsünde, yarı-bağımlı bir ülkedir. Çünkü, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, yabancılar tarafından sömürülmektedir. Milli sanayimiz, yabancıların montajcılık oyunlarıyla baltalanmaktadır, dış ticaretimiz yabancıların vurgunlarına açıktır. Bu sömürü, yabancılarla işbirliği eden bir avuç işbirlikçi tarafından yürütülmektedir.

Milyonlarca köylü topraksızlıktan kıvrandığı, ağa zulmü altında inlediği, işçilerin hür olarak sendika seçmek özgürlüklerinin kısıtlandığı bu düzen demokrasi düzeni değildir.

Halka açık, millici ve demokratik bir eğitim istedikleri için gençleri zindanlara atan, onları polise kurşunlatan bu düzen demokrasi değildir.

Bugün bütün siyasi partiler derece derece bu gerici demokrasinin bir parçasıdırlar. Onlar halkımızın gelişen milli - demokratik mücadelesini desteklemiyorlar. Köylülerin toprak ağalarına karşı yürüttükleri demokratik mücadeleye sırt çeviriyorlar. İşçilerin işbirlikçi patronlara karşı haklı mücadelelerini görmüyorlar.

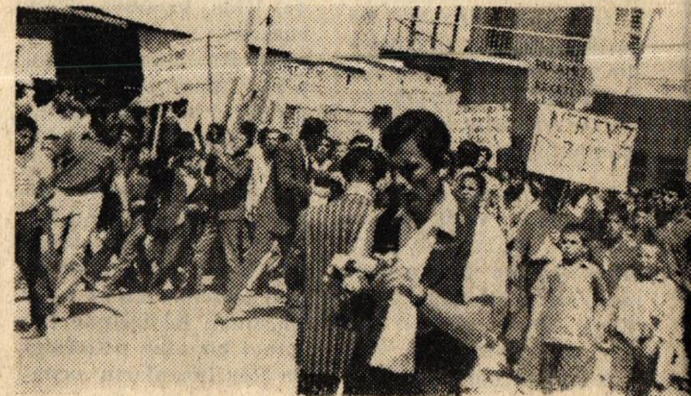
(Devamı Sa. 4. Sü. 4 de)

İŞÇİ - KÖYLÜ

Al Bakanı, Koy Çuvala Salla Salla VUR Duvara

MİTİNG MEYDANINDA TOPLANAN ELBİSTAN KÖYLÜLERİ «BİZ TESADÜFEN YAŞIYORUZ» DİYE BAĞIRDILAR

Mitingte konuşan şöför Reşat, hastaların ilaçsızlık ve parasızlıktan öldüğünü, AP iktidarının kulaklarını tıkadığını söyledi

Elbistan köylüleri miting meydanına gelirken

Elbistan sağlık mitinginde binlerce işçi ve köylü «Doktor isteriz, İlâç isteriz, hastane isteriz» diye bağırdı.

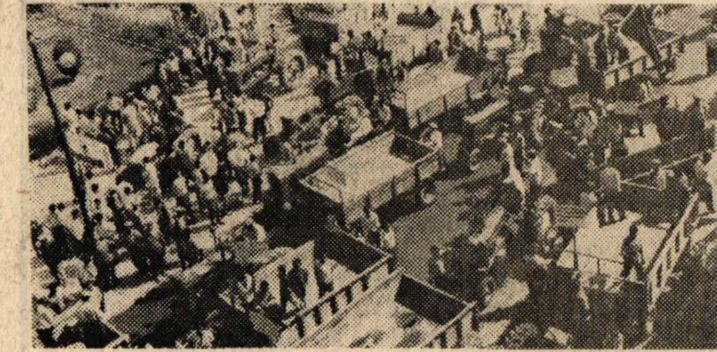
Miting saat 11.00'de Belediye binası önünde Bakış köyünde ölenler için iki dakikalık saygı duruşu ile başladı. Mitingi binlerce işçi ve köylü izledi. Daha önce Muammer Soysal, Ahmet Akgün ve Yaşar Çiçek imzası ile yayınlanan «Sağlık Mitingine Çağrı» bildiri-

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

TEFECİLER HERGELE

TARSUSLU YİRMİBİN KÖYLÜ İKTİDARIN BOĞAZINA ÇÖKTÜ

Tarsuslu köylülerin yaptığı büyük mitingte traktörlerle yollar kapandı. Köylüler, Başbakan gelmedikçe yolu açmıyacaklarını söylediler ve «ata binmiş eşekler, millet sizden ne bekler?» diye bağırdılar.

Yüzlerce kamyon yolları tıkadı

TARSUS ALİ KAPLAN BİLDİRİYOR.

Yıllardır Politikacı - Tefeci Tüccar - Fabrikatör üçlüsü eliyle soyulan Çukurova pamuk ekicileri demokrasi mücadelesine başladılar.

İlk patlama 5 Eylül Cuma Ata'nın huzurunda traktörlerle yapılan gösteriden sonra oldu. Soyguncu - tefeci tüccarlar bu haklı direnişi önliyeceklerini sandılar.

(Devamı Sa. 4. Sü. 1 de)

Sosyalist aday gazetemizi satıyor

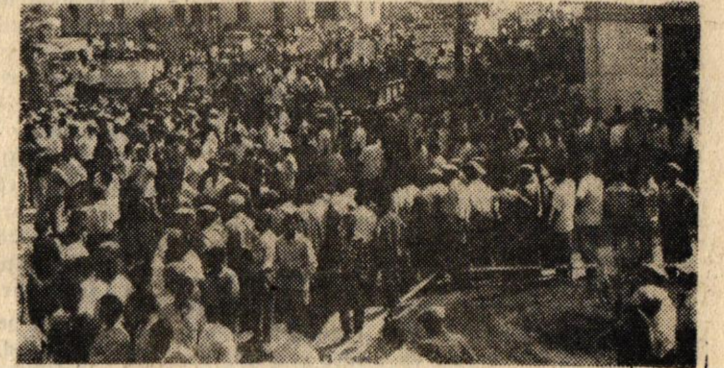

Köy emekçisi Hüseyin Kaya, Aydın vilâyetinden bağımsız olarak adaylığını koymuştur

Hüseyin Kaya, gazetemiz muhabirlerine bir demeç vermiş ve şöyle demiştir:

«Ben İşçi Partisi adayı idim. Önseçimleri kazandım ve liste başı oldum. Fakat Aybar buraya kontenjan

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

20 bin köylü böyle toplandı

ANA TÂMİR FABRİKASINDA

SALDIRGAN GERİCİLER İŞÇİLERDEN DAYAK YEDİ

ANKARA'DAN Nurettin Öztürk bildiriyor

Ankara'daki Etlik Askerî Ana Tamir Fabrikasında ikibin işçi çalışır. Bu işçiler, sabah askerî arabalarla fabrikaya gelirler ve akşam vakti gene fabrikanın önünden cemse kamyonlarına binerek ayrılırlar.

Geçen hafta perşembe günü, sekiz arkadaş akşam vakti bu fabrikanın önüne gittik. İşçi kardeşlerimize gazetemizi satmaya başladık. İşçi kardeşlerimiz gazetemizi her za-

(Devamı Sa. 4 Sü. 8 de)

———oOo———

Hademeler fazla çalıştırılıyor

Türkiye Üniversite ve Okulları Hademeleri Sendikası Genel Başkanı Mevlut Köle'nin bildirdiğine göre, hademeler kanunsuz

(Devamı Sa. 4 Sü. 5 de)

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, BÜTÜN YURTSEVERLER!

Yarımca Seramik Fabrikasının yiğit işçilerini destekliyelim

Sümerbank Yarımca Seramik Fabrikasında ?inikiyüz işçi demokratik hakları için mücadele ediyorlar. İşçiler bu mücadelede kendilerine öncülük eden arkadaşlarının haksız yere işten atılmasına karşı çıkıyorlar. Asgari ücretlerin uygulanmasını istiyorlar. İnsanca çalışmak istiyorlar.

Amerikan emperyalistlerinin işbirlikçileri, olayı kanunsuz göstermek istiyorlar. Bu mücadele, işçilerin Anayasa haklarının müacelesidir. İşçilerin, özgürce sendika seçmelerini engellemek isteyenler, asgari ücretleri uygulamayanlar ve işçileri bölmek isteyenler suçludurlar. İşçiler vazgeçilemez haklarını savunuyorlar.

Demir Döküm, Rabak ve Yarımca işçi hareketleri gösteriyor ki, artık işçileri sarı sendikalar uyutamayacaklar. Amerikan tipi sendikacılığın maskesi düşürülmüştür. Artık işçiler öz sendikalarını mücadele içinde kurmaktadırlar.

DİRENİŞİ RABAK VE DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ DESTEKLİYOR

Geçen sayılarımızda Vehbi Koç ve onun emrindeki sarı sendikalara karşı yiğitçe direnen Demir Döküm işçilerinin haberlerini vermiştik. Demir Dökümün yiğit işçileri mücadeleleri içinde şu gerçeği öğrendiler: işçilerin fabrikalarda mücadeleleri birdir Demokratik mücadelede bütün işçiler birlikte hareket etmelidirler. İşte bu gerçektir ki onları Yarımca'lı kardeşleriyle dayanışmaya götürdü. Rabak işçileri de omuz omuza mücadele edeceklerini bildirdiler. Hep birlikte haykırdılar: YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ DAYANIŞMASI - KAHROLSUN BİRLİĞİMİZİ BOZMAKmadı. Taylan Özgür'ü vuranlar halkımızın düşmanlarıdırlar. Onlara karşı gençleri yalnız bırakmayalım. Bilelim ki gençlik bağımsızlık ve demokrasi için mücadele ediyor.

Toprak ağalarına karşı mücade eden Elmalı, Göllüce, Atalan Hortuna, Kayadibi, Çulluk köylüleri! Bu mücadele hepimizindir. İşçileri, gençleri destekleyelim.

DEVRİMCİ DAYANIŞMA İÇİN ÇAĞRI

İşçiler, köylüler, gençler, bütün yurtseverler Yarımca'lı işçi kardeşlerimizi destekleyelim. Onların mücadelesini bütün yurda yayalım. Anlalatalım AP iktidarının işçi düşmanlığını, gençlik düşmanlığını.

Binlerce işçi ailesi yılmadan direniyorlar. Onların kazanacağı zafer hepimizin zaferi olacaktır. İşçilerin direnişini güçlü kılmak için dayanışma komiteleri kuralım. Devrimci gençlik bunu yapmaktadır. Hepimiz işçilere yardım toplıyalım. Topladığım paraları işçilere bizzat ulaştıralım.

İşçi-Köylü gazetesi Yarımca'lı işçileri sonuna kadar destekleyecektir. Gazetemiz başından beri bütün millî demokratik hareketlerin yanındadır. Görevi bütün yurdumuzda yürütülen mücadelemizi birleştirmek ve eylem birliğini sağlamaktır.

Mehmet Politikacıları tanıyor

Mehmet okul hayatını yarıda bırakmak zorunda kaldıktan sonra ağanın yanında ırgat olarak çalışmaya devam etti. Artık büyümüş, 18 yaşına basmıştı. Akşamları köyün kahvesine gider, büyük şehirlere gidip gelen arkadaşlarını dinlerdi. Ramazan orda gördüklerini büyük bir heyecanla anlatırdı,

— Büyük büyük binalar var. Her taraf ışık içinde. Vızır vızır arabalar işliyor. Kocaman otobüsler de var. Kapıları kendi kendine açılıyor. Ama yaşamak çok zor. Ben tek başıma hamallıkla zor geçindim. Bir ara inşaat işçiliği de yaptım. Büyük, zenginlerin oturduğu apartımanların temelini attık. İş bitince bizi ordan kovuyorlardı.

Mehmet uzun uzun düşünürdü Ramazan'ın anlattıklarını. «Orasıda burası gibi» diye düşündü kendikendine. «Burda nasıl ağa varsa başımızda, orda da başka türlü ağa var. Nasıl ağa bizi çalıştırıp ürüne sahip çıkıyorsa, orda da bizim gibi fakirleri çalıştırıp, bina yaptırıyorlar, başka şeyler yaptırıyorlar ve o yaptırdıkları şeylere sahip çıkıyorlar, fakirin hakkını yiyorlar.»

Mehmet işten başını aldığı zaman bütün bu meseleleri düşünebilmek için dağlara vururdu. Dağlarda dolaşırken zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varmazdı. Çayırlar, kuşlar, baharın do-

— Efendim... Yani... Kem... Kem... yani... Küm, yani.

Mehmet alandan ayrıldı. Durum gün gibi açıktı. Demek ki, politikacı denen adamlar ağaların, zenginlerin dümenini sürdüren ve biraz da bu işten kendileri sebeplenen adamlardı. Ramazan'ın sorusu nasıl da şaşırtmıştı göbekliyi. Düşüne düşüne dağlara doğru yürüdü.

Tanju kızları tanıyor

Tanju kolleje devam ediyordu. Artık büyümüş 18 yaşına basmıştı. Amerika'dan döndükten sonra artık büsbütün başına buyruk olmuştu. Altında arabası, bütün gün dolaşıyor, arkadaşları ile gece kulüplerine gidiyordu, diskoteklerde dans ediyordu kızlarla. Tanju kızlarla dolaşmayı, onlarla dans etmeyi çok seviyordu.

— Gutbay Jale. Nasılsın? Atlasana arabaya. Bugün Bülent'lerde parti var. Oraya gidelim. Dans ederiz.

Jale nazlanırdı,

— Aman! orada Berrin de vardır. Hiç sevmiyorum o kızı. Ne firijit şey.

Sonunda giderlerdi.

— Ooooo... Tanju görlfirendi ile gelmiş.

İçkiler içilir, çılgınlar gibi dans edilirdi. Sonra özel arabalara atlanır caddelerde yarış yapılırdı. Tanju bu yüzden küçük bir çocuğa çarpmıştı da baba-

Seçim mi Geçim mi?

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Sahte demokrasinin düzmece partileri parça, parça parçalanıyorlar. Eee olacak tabii. Adamlar öyle ki, «sen yiyeceksin», «yok ben yiyeceğim», «ikimiz birlikte yiyelim», «yok ben sana yedirtmem» diyerek ayrı ayrı yemek istiyorlar ve parçalanıyorlar.

Nedir de yiyip doymadıkları? Bizim hakkımız. Hakkımızı yiyorlar.

Alın bakın. İşte AP: Bilgiççiler, Yeminlilerden sonra bir de Erbakancılar çıktı. İman mitingleri, camilerde vaazlar ve buna benzer şeyler. Hedefleri de vatandaşın dinini imanını istismar etmek...

Adam diyor ki, «Ben iman sahibi (!) vatandaşlarla birleşir bu memleketi öyle yerim.» Niyet belli. «din, iman, vatan, komünistler,» diyecekler ve yemeğe devam. Bu işi nereye kadar yürüteceksiniz, bize bir diyin hele. Yahu beklemeğe tahammülümüz kalmadı. Topraksızlıktan ölüyoruz. Fabrikalarda çektiklerimizi kimse bilmez. Sen hâlâ yiyeceksin, olacak iş mi bu arkadaş?

TİP başkanı Aybar bile içeriye ağaları doldurmuş. İşçiden, topraksız köylüden başka herkes Aybar'ın adamı. «Arkadaş, ağadan tüccardan emekçi partisi olur mu, bu nasıl iştir, gel şunu izah et, anlat.» diyorsun. Sana cevap olarak «kimin oyu varsa o gelir girer partiye» diyor.

Dostlar, sahte demokraside verdiğimiz sadece iki misal bu. Öyle kurmuşlar ki düzeni, adam şu partiden milletvekili oluyor, bakıyor öteki seçimde o partiden tuttaramıyacak o partiden ötekine transfer oluyor. Futbolculuk mu politikacılık mı bunu anlıyamadık gitti..

Partilerden biri kazanıyor seçimi, sonra da «gerçek demokrasi tecelli etti, yaşasın cart curt» diyor; hadii buyrun sofraya. Ye babam ye.

Artık bu soytarılık bitsin. Gerçek demokrasi uygulansın. İşçiler, köylüler, tüm yurtseverler, görevini bilip gerçek demokrasi yolunda çalışsınlar. Amerikan emparyalizmi kovulsun. Adam gibi bir toprak reformu yapılsın. Bakalım o vakit bu ülke üç beş kişinin elinden alınıp bütün bir milleti doyurur mu doyurmaz mı.

BU DA BİR DESTANDIR

Özel okulda gericiler arkadaşımızı vurdular

Emperyalizmin yoksul ülke halklarını sömürme yollarından biri olan eğitim sömürüsü ve bunun en güzel örneği olan özel okullarda durum iyice kötüye gitmekte ve işbirlikçi patronlar gün geçtikçe çıkmaza girmektedirler.

Talebe cemiyeti seçimlerinde büyük paralar oynatarak seçim kazanan kökleri dışardaki ümmetçi beslemeleri talebenin haklı isteklerine bir cevap bulamamışlardır.

Yarınlarından emin olmayan devrimci gençler, **«özel okullar devletleştirilmelidir, halka dönük eğitim, demokratik üniversite»** gibi haklı isteklerde bulunmağa başlamışlardır.

... larının devletleştirileceğinden korkan patronlar ve cemiyetçiler devrimci genç- ve kancıkca dövmeye baş- yapmağa başlamışlardır.

Ümmetçiler bu oyunlarında muvaffak olamamışlar ve devrimci gençler içinde bulundukları durumu bütün yurtseverlere anlatmışlardır.

Devrimci kardeşlerimizi teker teker yakalayıp kahpece ve kancıkca dövmeye başlayan cemiyetçiler saldırılarını daha da arttırmışlar ve en sonunda okulun kapısına **«okulun devletleştirilmesini isteyenler giremez»** diye bir kağıt asıp devrimci gençleri okula sokmamışlardır.

Bunun üzerine bir bir-

Daha sonra ellerinde tabancalarla Beşiktaş'ı basan gericiler, bir kahveye ve bir düğün salonuna saldırmışlar ve bu arada halktan bazı kişileriċe yaralamışlardır.

Daha sonra gericiler kaçmışlar ve olay yerine gelen polis boş kurşun kovanlarını toplamıştır. Gericiler hakkında herkes adliyeye başvurmuş ve olayın elebaşıları hakkında soruşturmaya başlanmıştır.

Ölen devrimci kardeşimiz Mehmet Cantekin Orman fakültesinde okuyordu ve yiğit bir savaşçıydı. Bütün arkadaşları tarafından sevilen Cantekin'in ölümü herkesi üzmüştür.

— oOo —

...yamsız havası, çiçekler, uzakta ... dağlar. Tabiatın içinde hayatı düşünür, kafasını kurcalayan meseleleri halletmedikçe rahat edemezdi.

Günün birinde köye politikacılar geldi. Mehmet beş tane lüks arabayı uzaktan görmüştü. Arabaların içinden şık giyimli, göbekli, siyah güneş gözlüklü adamlar indiler. Peşlerinden de kasaba eşrafı oldukları anlaşılan adamlar seğirttiler. Onları Süleyman ağa karşıladı. Köylü, çevrelerini aldı. Hoş beşten sonra sıra nutuk faslına geldi. Ramazan Mehmet'in yanına yanaştı,

— İşte politikacı, diye bunlara derler. Şehirde bunların sürüsüne beraket, buralara dört yılda bir bizi tıraşlamak için gelirler.

Mehmet düşündü. «Demek politikacı denen, memleketi yöneten adamlar bunlar. Hiç biri bize benzemiyor. Suratlarında da hiç samimiyet belirtisi yok.»

En çok göbekli olanlardan biri sonunda kürsüye çıktı. Başladı konuşmaya. Bütün köy halkı «acep ne diyecek bu adamcağız» diye merakla dinliyordu onu.

— Sevgili vatandaşlarım... Sizlere şehirden bütün partili arkadaşlarımın kucak dolusu selâmlarını getirdim...

Ramazan Mehmet'in kulağına «Şu topraksızlara hakları olan toprakların tapusunu getirseydi daha iyi ederdi» diye fısıldadı.

Politikacı devam etti,

— Memleketimizin daha müreffeh bir hale getirilmesi için yılmadan ve bıkkmadan çalışmayı bir görev bildiğimizden dolayıdır ki, muhalifler bize en olmadık sözleri söylemek cüretini göstermekte ve özel teşebbüs ve mülkiyete saygılı vatandaşlar olarak sizlerin memleketin kalkınmasındaki sonsuz gayretlerini görmemezlikten gelmenin imkânsızlığı karşısında patates ve bilcümle ıspanak fabrikalarının temelini atmak şerefini bir vatan ve millet vazifesi bilen Türk milletinin en aziz evlâtlarından müslümanlığı ile ün salmış ve Amerikan başkanının tebriklerini kazanmış başbakanımız...

Arka sıralardan birdenbire sert bir ses duyuldu,

— Toprak reformu hakkındaki görüşleriniz nedir? Burada sizi dinleyenlerin hepsi topraksızdır.

Politikacı mendiliyle tombul yüzünü sildi,

— Biz mülkiyete saygılı insanlar olaark herkesin tapusuna sahip olmasından ve ziraî reform yapmaktan yana insanlar olarak ve millî birliği bozacak her türlü komünist tahrikine karşı milletçe uyanık olarak toprak reformunun bir komünist işi olduğunu bildiğimizden...

Ramazan atıldı,

— Bu sözleriniz sizin de buraya gelen diğer partiler gibi ağalardan yana olduğunuzu ve buradaki topraksız köylüleri aldatmaya geldiğinizi ortaya koyuyor.

sı çocuğun ailesine paralar vererek davadan vazgeçirmişdi.

Hep beraber zengin çocuklarının gittiği gece kulüplerine giderlerdi. Her türlü eğlenceyi denerler, bardakları yerlerde kırarlardı. Snra da ayrılır evlerine giderlerdi,

— Çav çocuklar.

— Çav Tanju.

— Yarın Müjde'nin kıyafet balosuna geliyor musun?

Tanju kışın 15 günlük tatilinde sevgililerinden biriyle Uludağ'a gider orada kayak sporu yapardı. Yazın ise Caddebostan'da su kayağı yapar, Kriskıraf denilen motorla arkadaşlarını gezdirirdi.

Tanju günün birinde yine bu eğlencelerden birinden eve döndüğünde evde bir kalabalık gördü. Misafir odası ciddi yüzlü, şişman adamlarla doluydu. Hepsi babası Faruk beyin söylediklerini dinliyorlar ve kendileri de fikirler ileri sürüyorlardı.

Tanju annesine «bu adamlar neci» diye sordu. Annesi kayıtsızca,

— Partililer, milletvekili adayları, diye cevap verdi.

Tanju yan taraftaki odaya geçti, konuşulanları dinlemeye başladı. Kalın sesli biri anlatıyordu,

— Müsaade buyurursanız Faruk beyefendi ben oradaki durumu anlatayım. Bu semtte partimizin itibarı biraz yıpratılmış, işçiler geçen gün yapılan bir toplantıda bizlere sorular yönelttiler. Komünistlerin işi tabiî. Efendim biz zenginlerden yanaymışız, işçileri sömürenleri tutuyor muşuz. Onlardan para alıyormuşuz. Hep komünistlerin ezberlettiği lâflar. Geçen gün başka bir ilden gelen bir arkadaşımız da anlattı. Gittikleri bir köyde köylüler toprak reformundan yana mısınız değil misiniz, diye sormuşlar.

Faruk bey bir puro yaktı ve konuşmaya başladı,

— Bunlar bir şey ifade etmez efendim. Partimiz nasıl olsa kazanacak. Hoş, öbür partiler de kazansa bizim açımızdan bir şey değişmez ya. Ama yine de en iyi parti, özel teşebbüsü destekleyen parti, bizim partimizdir. Ben istediğiniz mali desteği yapacağım. Bankalar da, herşey de bizim elimizde. Hiç merak etmeyin. İthalâtçı, fabrikatör, bütün işadamı arkadaşlar bu konuda son derece eli açık davranacaklar.. Pazar günkü gövde gösterisi için en aşağı iki yüz araba tutun. Masrafları biz karşılayacağız. Diğer masraflarınızı da çok rica ederim bildirin.

Partililer ve cümle milletvekili adayları,

— Çok teşekkür ederiz efendim Berhudar olduk efendim, diye el oğuşturdular.

Tanju yerinden kalktı. İçeriye giyinmeye gitti. «Şu babam da ne sıkıcı işlerle uğraşıyor» diye düşündü. Bu gece Jale ile Adnan'ların villasındaki baloya gideceklerdi.

İSTİYENLER.

DEVRİMCİ GENÇLİK İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA

Yarımca'lı işçilerin mücadelesini duyan devrimci gençlik her zaman olduğu gibi mücadeleye katıldı. İşçilerle eylem birliğini gösterdi. Onların mücadelesini bütün yurda iletme görevini de yüklendi. İşçi-Köylü gazetesi bütün çalışanlarıyla bu mücadeleye katıldı. Güçlü bir miting yapıldı.

İşçiler, Köylüler, Bütün Yurtseverler!

Bu mücadele hepimizindir. Yarımca'lı işçi kardeşlerimizle omuz omuza verelim. Onların mücadelesi yalnız kendileri için değildir. Onlar bütün halkımızın millî demokratik mücadelesi için hareket ediyorlar. Unutmayalım ki, fakirliğimizin ve geriliğimizin sebebi Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri, toprak ağalarıdır.

Hiçbir zaman hatırdan çıkarmıyalım ki halkımızın millî demokratik mücadelesi ancak işçilerin, köylülerin ve bütün yurtseverlerin güçbirliği içinde sonuçlanır. Tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye ancak hepimizin ortak mücadelesi sonucunda başarıya ulaşacaktır.

Bugün mücadele Yarımca'da verilmektedir. Hepimizin gözleri Yarımca'ya dönmektedir. Şimdi bu uğurda ölümü göze alarak mücadele eden gençliğin kavgası daha fazla anlam kazanmaktadır. Ölen gençlerin kanı henüz kuru-

Bütün devrimci kuruluşlar! Bu çağrıya katılalım. İşçi kardeşlerimizle dayanışmamızı gösterelim.

Yaşasın işçilerin, köylülerin ve bütün halkımızın millî demokratik mücadelesi!

Yaşasın Devrimcilerin Güçbirliği!

Gençlerin bu haklı isteklerini; halk çocuklarına hak tanınması isteğini gericiler komünistlik ve anarşistlik olarak nitelemişler ve gençleri sindirmeğe kalkmışlardır.

Buna karşılık devrimci gençler istekleri için mücadele etmişler ve «Özel okullar devletleştirilmelidir» dâvasının Anayasa mahkemesine kadar varmasını sağlamışlardır. Özel okullik haline gelen tüm devrimci gençler okula girmek istemişlerse de bu kez cemiyetçiler tarafından kurşun yağmuruna tutulmuşlardır. Bizzat cemiyet başkanıda devrimci gençlerin üzerine ateş etmiştir. Yarım saat süren çatışmaya polisin müdahalesi olmamış ve bir devrimci kareşimiz, Mehmet Cantekin satılmış cemiyetçilerin bir kurşunu ile can vermiştir.

Türkmen Aşiretleri Politikacıları Köylerine neden sokmuyor?

Elbistanın 17 aşiret ve Türkmen köyü çağ dışı ve ilkel bir hayat sürüyor. Şimdiye dek iş başına geçmiş iktidarlar, emekçi Türkmen ve aşiret topluluklarına dönük hiçbir eylemde bulunmamıştır. Onyedi köyde onbin insan yaşamaktadır. Bu köylerin ortak yolu yapılmadığı için, ürettikleri ürünleri pazara götüremiyorlar.

Resimdeki bereli, devrimci imam Hacı Mehmet'tir.

Bu köyler il ve ilçe merkezlerinden uzaktadırlar. Köyleri merkeze bağlayan yollar tehlikeli ve dik uçurumların üzerinden geçiyor. En çilekeş hayvan «Gölük» dedikleri katırlardır. Binek, yük ve çeki hayvanı olarak kullanıyorlar.

Aile başına düşen senelik gelir 1000 liradır. Ailelerde ortalama fert sayısı 10 olduğuna göre, fert başına düşen miktar 100 liradır. Yüzde 99'unun yeter derecede toprağı yoktur. (1-20 dönüm arasında) Yüzde 1'nin toprağı ise 20-100 dönüm arasındadır. Bu bölgeden ne Almanyada ve nede bir vilâyette çalışana rastlanmamaktadır.

Onyedi köyde ilkokuldan yukarı tahsil yapan yoktur. Kızların % 100'u erkeklerin de % 99'u okuma, yazma bilmemektedir. Köye «Oba,» üç beş eve «Oymak» diyorlar.

Aşiret ve Türkmen köyelrine hiçbir sağlık hizmeti gitmemiştir. Hastalar günlerce katır sırtında il ve ilçe merkezlerine götürülmektedir. Daha doktorlara yetişmeden ölmekteler. Çoğu kadınlar doğum yaparken can vermektedir. Halkın % 75'i hastadır. Bu hastaların % 60'ı ülserli, % 40'ı kalp hastasıdır. Hastalığın türlü - çeşitlisine (Boğmaca, tifo, tifüs, kızamık, verem, cüzzam v.s.) rastlanmaktadır. Hastalar hastahanelere ulaşabildikleri takdirde ise hastane ve sağlık ocakları kapılarından geri çevrilmektedirler. Bir ilkokul hademesi Elbistan da hastalanan hanımı için bir doktora 10.000 (onbin) lira verdiğini söyledi. Aşiret ve Türkmen köylerinde her hangi bir olay neticesinde ölen insanların cenazelerinin otopsi ve tetkikleri için savcı bey ölüleri ayağına çağırmaktadır. Türkmenlerde ölen (İntihar eden) Ali Uygun'un cenazesini yaya onbir saatlik yoldan ayağına getirtmiştir.

Milletvekilleri yalnız seçimlerde uğrayıp bir takım vaatlerde bulunup halkı kandırmışlardır. Şimdi halkın mebuslara güvenleri kalmamıştır. Onun için meseleleri hal yoluna girinceye kadar partizanları köylere sokmamaya ve oylarını kullanmamaya karar verdiler. 17 Aşiret ve Türkmen köyü muhtarları son umutlarının Devrimci Üniversite Gençliğinde kaldığını söylediler. Ve kendilerini aldatan gerici iktidar ve mebuslarla mücadele edeceklerine ant içtiler.

Erdemir işçileri tetikte bekliyor

Erdemir işçilerinın kanuni hakları olan bir aylık bekleme süresi bitmiş ve işçiler yeniden greve gitmek için hazırlıklar yapmağa başlamışlardır. İşçilerin bu haklı grevini bu defada ertelemek isteyen hükümet kararını, Danıştay gereksiz bularak kabul etmemiştir. Patronla masaya oturan işçilerin bu kez haklarını alacakları muhakkaktır. Masa başında haklarını vermedikleri takdirde işçiler en tabiî hakları olan grev silâhını yeni baştan işleteceklerdir.

Bu arada bizi sevindiren şudur ki, işçiler kendi aralarında Emperyalistlerin uyguladığı A—B personeli diye bölünmeyi kaldırmışlar ve bir bütün halinde mücadele etmeğe başlamışlardır.

Bu şekilde güçlü ve birlik içinde olan işçilerin haklarını er veya geç alacakları muhakkak bir şeydir ve onların haklarını almalarını kimse engelliyemez

—oOo—

AKHİSAR'DA KÖYLÜLERE BASKI YAPILIYOR

Fikiı Kulüpleri ederasyonunun yayınladığı Bağımsız Türkiye adlı gazeteyi Akhisar'da dağıtan Ibrahim Evci hakkında dava açıldı. Akhisar C. savcılığı, sanığı «Türk halkını Amerikalılara karşı suç işlemeye teşvike iştirak»le suçlamaktadır.

Söz konusu gazete, Amerikan 6. filosunun gelmesiyle bütün yurtta girişilen protesto hareketlerini ve Amerikan büyükelçisi Kommer'in gelişi karşısında direnen gençlerin mücadelesini yazıyordu.

Gölmarmaralı İbrahim Evci'nin 29 eylül pazartesi günkü duruşmasında gençler de hazır olacaktır.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Oy avcılarına sesleniyoruz

Sayın oy avcıları. Unutulmuş, geri bırakılmış bir köyden sesleniyoruz. Şu seçim dönemine girmeden önce yine istediğiniz yerde dolaşıyordunuz. Fakat bir an bile köye gitmeyi ve köylülerle dertleşmeyi hiç düşündünüz mü? Ama şu seçim dönemine girince başı kesilmiş tavuk gibi dolaşıyorsunuz.

Şu anda yaz mevsimi: Yine ırgatlık zamanı geldi. Çevremizde herhangi bir iş yeri olmadığı için zorunlu olarak Çukurova'ya ırgatlığa gidiyoruz. Buradaki ırgatlığımızın durumu gazete sütunlarına sığmaz. Kısaca 40 derece sıcaklıkta pamuk topluyoruz ve bu sıcaklıkta, gaz bidonlarından su içiyoruz. Zaten yiyecek arpa ekmeği. Burada havalar soğuyuncaya kadar çalışıyoruz. Ve aldığımız para miktarı 300'er lirayı geçmiyor. Irgatlıktan döndükten sonra asıl dert başlıyor. Çiftlik. Elbette ki bu iş traktörle veya pullukla değil fakat iki öküz ve bir kara sabanla. Çünkü traktörün işlediği araziler Ağaların elinde. Örneğin: Hamdi Gökçek ve benzeri ağalar.

Evet bu kadar çalışmamıza rağmen ürünlerimiz yok pahasına aracılar, tefeciler eliyle tüccarlara satılmakta olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Oturup kendi kendimize hesap yaptığımız zaman kişi başına günde üç lira gelir düşmektedir. Bu durumda sağlanıp sağlanmıyacağını biraz da sizler düşünün.

Bu dert yalnız benim, senin, onun değil, tüm emekçilerin derdi. Bu dertlerimizi bugüne kadar yayınlıyacak bir organ bulamadık. İşte kendi gazetemizde yayınlama imkânı bulduk. Çok mutluyuz.

Yaşasın tüm emekçiler.

Yaşasın tüm devrimciler, yaşasın tam bağımsız Türkiye.

Kuzuyatağı Köy Gençliği Adına
Kara Kırmızıgül
Yavuzeli - GAZİANTEP

Millî Demokratik Devrim yapılmalıdır

Emperyalizmin hızla yok olmaya ve sosyalizmin hızla yükselmeye başladığı çağımızda millî kurtuluş hareketleri gün gün çoğalmaktadır. Zaman sosyalizmden yanadır. Çünkü emperyalizm yok olmaya yönelmiş kapitalizmdir, yani kapitalizmin en son aşamasıdır.

Emperyalizm sömürdüğü ülkelerde kendine bağlı bir işbirlikçi sınıf yaratır. Bir de toprak ağaları ile ortaklık kurar. Bunlar kol kola girmiş sömürücülerdir. Bunlara karşı anti-emperyalist ve anti-feodal devrim yapmak gerekir. Yani mücadele, Amerika'ya ve onun Türkiye içindeki ortaklık kurduğu işbirlikçilere ve ağalara karşı bütün milletin yürüteceği mücadeledir.

Yaşasın halkımızın bağımsızlık mücadelesi!

Yaşasın işçiler ve köylüler!

Seyyar Satıcı
HAYRETTİN BOZALP

Ne diyorlar Ne yiyorlar?

İşçi-Köylü gazetesinin 5. sayısını aldım. Arkadaşlara okudum, çok güzel buldular. Hele Çolaklı köyü olayları ile «doktor yok aşı ne gerek» yazısı gayet güzel. Şimdi sizlere bazı köylerden ve kasabadan bir çok arkadaşı abone ediyorum. İleride bu daha da artacak. Çünkü biz çok sevdik İşçi-Köylü'yü...

Size bir de şiir gönderiyorum. Başarılar, devrimci selamlar!

BİLMECE

İşbaşına gelebilmek için
Neler diyorlar
Neler yiyorlar
«Şöyle yapacağız, böyle yapacağız»
Diye, nutuk atıyorlar.
Hatta..
Yatıp ağlıyorlar
Oyyy anammm oyyy diyorlar
Seçildikten sonra bazısı
Sözüm meclisten dışarı
Keyifle ne yiyorlar, bilin bakalım?

Ali Oğuz Kahya
SERİK

Sülükler bizi emiyor

Sayın köylü arkadaşlar,

Ben bir köy çocuğuyum Bugün anlıyorum ki, uzun zaman gözlerim kör olarak yaşamışım. Geçenlerde Ankara'ya gittim. Anıt Kabiri ziyaret ettim. Anıt Kabirin bulunduğu tepeden aşşağıyı seyretmek bir hoşuma gitti ki sormayın. Aşşağıya doğru bir sürü inşaat var. Bunlardan birinin Ali Demirel'in olduğunu öğrendim. Yanımdaki arkadaşa, bunun bir fabrika inşaatı mı olduğunu sordum. Özel okulmuş!

Köylü arkadaş, bu okul da yalnız zengin çocukları okuyabilir. Çünkü parabeşbin lira. Bizim gelirimiz ortada, çocuklarımız okulsuz, bakımsız.

Birlikte bir düşünelim: bu adamlar bu adamlar bu servete nereden sahip oldular? Derin uykumuzdan bir uyanıp soralım, senelerden beri bizim ürettiğimiz buğday 80 kuruştan fazlaya satıldı mı? Hayır. Peki, sigaraya zam, vergiye, çaya, kibrite, bütün herşeye zam yapıldığı beşikte yatan çocuğumuz bile biliyor.

İşçi ve köylü kardeşlerim, kurtuluşumuz için el ele verip, ürettiğimiz güzelim servetleri sülüklerin emmesine müsaade etmemeliyiz. Bizim sömüren Amerikalıya dur, diyelim. Kurtuluş yolumuz budur.

Hepinize kucak dolusu sevgilerimi ve selâmlarımı sunarım, devrimci kardeşlerim.

BEKİR CEYLAN
Burdur, Çine Köyünden Mandıracı.

Aydın Tekstil işçilerine çağrı

Haksız eylemini yönetim alanında bir çeşit zor ile sürdürmekten başka hüneri olmayan Tekstil Fabrikası müdürü bir emektar usta olan beni, sorgusuz sualsiz kapı dışına attı. Kendi halinde yaşantısından başka bir isteği olmayan beni işten çıkarmak, elimden ekmeğimi ve çalışma hakkımı almak ne demektir?

Ergeç hak yerini bulacak. Bu haksızlığın hesabı sorulacaktır. Her vatandaşa açık olan Cumhuriyet Anayasası kişi haklarını kötü ellerden almayı öngörür. Bu da elbet olacaktır.

Postabaşı Cevdet Şıgay
AYDIN

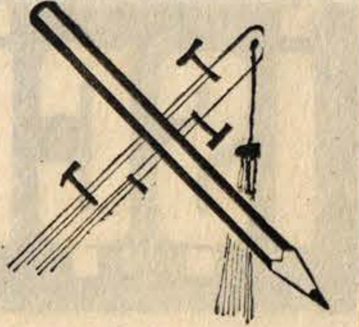
Köylüler Gençler Öğretmenler birlik oldu

Ermenek ilçesine bağlı Göktepe kasabasının devrimci öğretmenleri köylüleri uyandırmak ve onlarla devrimci bağlar kurmak amacı ile köylerde giriştikleri eylemler sonucu hakim çevrelerin tepkisini çekmişlerdir. İşbirlikçilerin köydeki temsilcileri eli ile çeşitli engellemeler sahneye konmuştur. Fakat aydınlanan köylülerin birlik olması sonucu çabaları boşa gitmiştir. Öğretmenlerle köylülerin arasını açmak isteyen, işbirlikçilerin köylerdeki tayfalarının çabaları sonuç vermemiştir. Tam tersine, çevredeki devrimci dayanışmayı güçlendirmiştir. Köylüler, gençler ve öğretmenler birlik olup yeni bir dernek kurmuşlardır. Şimdi daha büyük bir azimle çalışıyorlar.

Yeni kurulan kitaplığa, bütün devrimci arkadaşlar, devrimci teoriyi en iyi biçimde ortaya koyan, sınıf bilincini geliştirici mahiyette kitaplar ve devrimci dergiler göndermelidirler.

Yılmaz Kurt
ERMENEK

KALEMLE TELDEN

Şair arkadaşımız Nebi Dadaloğlu, Tunceli'deki zulüm olayından sonra, Halk Oyunları için bir Oyuncuları Tiyatrosu-şiir yazmış ve şiirini Halkna götürerek sanatçılara vermiştir. Yandaki resimde Dadaloğlu'nu Halk Oyuncuları ile beraber görüyoruz.

Bre ağalar, bre beyler
Döner bu çark halka döner.

Halk Oyuncularına bin selâm!

Bir gara bulut çöktü üstüme
Uyudum uyandım Pir Sultan deyi
Munzur dağlarında, Mercan elinde
Çalınsın sazlarım Pir Sultan deyi.

Bir tabur adama yürün dediler
Bunların ganını dökün dediler
Yolun bıyıkları sökün dediler
Çalınsın sazlarım Elif'im deyi..

Vuruldu memedim altı can yetim
Umur'um, Yüksel'im, Çimen'im oy oy
Halkımın uğruna döküldü ganım
Çalınsın sazlarım Tunçeli'm deyi...

Açılın dostlar ben de gideyim
Görülsün hesabım ben de göreyim
Hızır Paşaları ben de bileyim
Çalınsın sazlarım Tuncer'ler deyi...

Dadal'ım daha da, daha durulmaz
Hiç bir çağda böyle zulum görülmez
Böyle iktidardan hesap sorulmaz
Çalınsın sazlarım Saltık'lar deyi...

Nebi DADALOĞLU

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

HALKIMIZ HASTANELERDE SÜRÜNDÜRÜLÜYOR

cuklar... Çoğuda Anadolu- dam benim kızgınlığımı so- ki, iki ay süreylede fizik te- lü yurttaşın. Ama faydasız-

IRGAT OĞLU ATÇALI KEL MEHMET

Yıl 1820-1830. Osmanlı İmparatorluğunun derebeylerinden, toprak ağalarından biri olan Hüseyin ağanın yanında çalışan bir ırgat, ağanın güzel kızı Emir'e âşık olur. İlerde gerçek bir halk hareketinin lideri olacak olan bu ırgata, daha sonraları, başında saçları az olduğu ve Atça'da doğduğu için ırgat oğlu Atçalı Kel Mehmed denecektir.

Atçalı'nın anası Emine kadın ağanın kızını oğluna istemek için ağaya gider. Ağa ve karısı gülerler, alay ederler. Ağanın karısı Atçalı'nın anasına «Senin oğluna dişi köpeğimizi bile vermeyiz» diyerek onu kovar. Hatta ağa tekmeler zavallı kadını.

Köyde, bütün yoksul köylüler ağanın zulmünden inlemektedirler. Bir lokma ekmek için, ağanın kulu olmuşlardır. Ağanın dediği dedik kestiği kestiktir. Karşı koyanlar insafsızca dövülür, öldürülür, ağanın adamları tarafından.

Ağanın adamları bir gün köy kahvesinde yoksul köylüleri döverken, içeri ansızın, elinde silâhı ile Atçalı Kel Mehmed girer ve ağanın adamlarını öldürür. Sonra da elinde silâhı ve heybesinde bir lokma kuru ekmekle dağa çıkar. Ve yemin eder:

Anam avradım olsun
Halkı kıranı kırmazsam
Zulmedeni ezmezsem
Bana yol verin ey dağlar
Halkın ve hakkın kolu
Irgat oğlu Atçalı Kel Mehmedim ben. .

Bunun üzerine ağa ve adamları, padişahın zaptiyeleri ile birlikte Atçalı'nın peşine düşerler. Atçalı.nın yerini söylemesi için halka zulmederler. Fakat halk bütün baskılara rağmen Atçalı'nın yerini söylemez.

Atçalı'nın en yakın arkadaşı Çopur da Atçalı'ya katılır. Zamanla civarın bütün genç, yiğit köylüleri. ağaya hükümete karşı mücadele etmek için Atçalı'ya katılırlar. Böylece birken. iki. ikiyken on. yüz. bin yiğit olurlar.

Atçalı ve arkadaşları her gittikleri köyde halkın coşkun sevgisiyle karşılaşırlar. 1829 yılında Atçalı ve arkadaşları Aydın ilini ele geçirirler. Atçalı kendini vali ilân eder ve halktan alınan bütün vergileri kaltadan kaldırır. Para basar. Tamamen bir halk yödırır. Halka zulmedenleri asar. Ağanın baskısını ornetimi kurar. Atçalı, ağanın kızı Emir'le evlenir.

Fakat Osmanlı hükümeti ağalara karşı ayaklanan Atçalı ve bin arkadaşını öldürmek üzre, onbeş bin kişilik, toplu, tüfekli, tam teçhizatlı bir ordu gönderir, Aydın iline.

Atçalı'nın en yakın arkadaşı Çopur :
«İzin ver efem dövüşek
Bin atlı, bin koldan
Bin rüzgâr gibi saldırak
Bizden değildir Osmanlı
Halkın ve bizim kellemizi ister» der.

Fakat Atçalı ne düşünürse düşünür, arkadaşlarını tehlikeye atmak istemez. Çünkü Osmanlı ordusu çok güçlüdür. Arkadaşlarını il dışına gönderir ve kendisi onbeşbin kişilik kuvveti bekler, köyün ortasındaki boşlukta. Emir de kocasını terketmez.

Irgat oğlu Atçalı Kel Mehmed'in vücudundan yüzsekiz tane kurşun çıkarırlar. Emir ise boğazına yediği kurşunlarla ölür.

ÇOCUK CERRAHİSİ ve ORTOPEDİ KLİNİĞİ

İstanbul Gureba Hastahanesi, Ortapedi kliniğindeyiz. Ankara ve Trabzon'daki eşleri gibi, buranın da sadece yüz yatağı var. Yani 3,5 milyonluk İstanbul için sadece yüz yatak, 32 milyonluk Türkiye için ise, toplam üç yüz yatak var bu alanda..

Oysa trafik kazalarının ülkemizdeki çokluğu göz önünde tutulunca, varın siz karar verin bu üç yüz yatağın ne ifade ettiğini.

Adı geçen kliniğin birde Çocuk cerrahisi bölümü var. Bu serviste, ayağı, kolu alçılı çocukların yanısıra, daha çok felçli çocuklara rasIanmaktadır.

Servisin bekleme salonuna geldiğimde, salonun hınca hınç dolu olduğunu gördüm. Meğerse her gün dolup, dolup taşarmış burası Bir yanda ana veya babalarının kucaklarında alçılı. öte yanda gene ana ve babalarının kucak veya desteğinde felçli çocuklar çonun. orasından burasından kopup gelmiş. fakir ve yoksul ana baba kuzuları...

Yanımda bir köylü yurttaş oturuyor. Kucağında beş -altı yaşlarında bir çocuk. Soruyorum köylüye,

— Nesi var bu çocuğun?

— Felç illeti gardaş, felç illeti.

— Peki neden zamanında aşı yaptırmadın ?

— Biz köylüyük gardaş, köylük yerde aşı ne gezer, doktor ne gerek?... Üstelik bir yol gösterenemiz de yoktur ki, ayılak. Aşıyı bilek.

Duymuştu köylü yurttaş bir kere, İstanbul'un büyüklüğünü ve onun koca koca hastaneleri olduğunu. Bundan ötürü de varını yoğunu bir edip, büyük umutlarla gelmişti bu kente.

Öte yanda doktorun odasından çıkanların ise suratları karmakarışık, ağızları köpük köpük küfürlü oluyordu. Bu küfürler bazen doktorluktan tutulup, düzene dek uzatılıyordu.

Birgün büyüyüp hesap soracak

En sonunda da ne hikmettir diye, doktorun odasından yeni çıkmakta olan, suratı kızgınlıktan al - al olmuş bir diğer köylü yurttaşa sokularak, kızgınlığının sebebini öğrenmek isterdim. Yüzüme ters, ters baktı ve,

— Neyine gerekki be arарsın? Git işine zaten benim derdim boyumu aşmış, birde senle mi uğraşak dedi.

— Yanlış anlama hemşehrim. Herkes bu odadan sen gibi, kızgın ve kırgın çıkmakta da, ne hikmettir diye merak ettim.

Bunun üzerine biraz yumuşayan köylü yurttaş,

— Nasıl kızmıyam ki be hemşerim. Tutup elimizde ne var ne yok bir edip bu gurbet diyarına gelmişiz.

— Ne oldu bu çocuğa?

— Ağaçtan düştü, ayağını kırdı, kemik yanlış kaynadı. Burada ameliyat ettiler, iki ay yattı. Şimdi de taburcu ettiler. Ama ne var davisi için gelip gidecek mişiz. Ben bu çocuğu şimdi anasız otel odaların da nasıl eylerim? Hadi deyekki avradı getirdik. Bu kezde oradaki işler yüz üstü kalacak.

— Peki bunları doktora anlatsaydın.

— Anlatmaz olurmuyum hiç. Ama ne fayda, «Senin gibi binlercesi var.» deyip çıktı içinden.

Acep bir yol, daha büyük doktorlara çıksak, hal, keyfiyet bu desek bi rfayda umulurmu ki, ola.

— Bilememki, bir dene istersen.

Alacağı sonuç açıktı köydır deyip umudunu kıramazdım. Ve o sıra köylü yurttaş, kucağında çocuğu olmak üzere taze umutlarla ikinci katın merdivenlerini tırmanıyordu. Bu günkü mevcut düzenin aksayan bir yanı da toplumda özel bir önemi olan sağlık hizmetleridir. Bu aksayan sağlık hizmetlerinden de en zararı gene ülkemizin işçi ve köylüleri çekmektedir. Öte yanda özel muayenehaneler ve gene özel hastahaneler ateş pahasına olup, zengin ve varlıklı kimselere mahsustur.

Ne de olanaklara...

Mahmut Çitli

«Anam! Anam nerde benim?»

Köye girmek isteyenlere kurşun yağdırılıyor

Başlamış Köyü çevrildi

Yüzyıllardan bu yana aman verilmemiş, göz açtırılmamış, sahip çıkılmamış Anadolu köylüsünün çilesi sürüp gidiyor...

Başlamış Köyü, Konya ilinin Höyük nahiyesine bağlıdır.800 nüfuslu köy, bugün jandarmanın ve silâhlanmış nahiyelilerin kuşatması altındadır. 16 eylül akşamından başlanarak köy kurşun yağmuruna tutulmaktadır. Ailelerinin durumlarından, sağlıklarından haber almak için kuşatmayı yarmaya ve köye girmeğe çalışan köylüler sopa yemiş, uzaktan ancak silâh seslerini duyabilmişlerdir.

Köyden olayların başladığı gün çıkan ve Ankara'da bulunan kişiler, dağdan bayırdan dolaşarak güçlükle kaçtıklarını, yoksa jandarmanın kendilerini de alıp götüreceklerini söylemişlerdir. Bu heyetin Ankara'da kapı kapı dolaşmalarına rağmen, yardım isteğine bütün resmî makamlar kapılarını kapamışlardır. Köylüler bundan bir ay önce Faruk Sükan'a vaziyeti anlatmışlar, çatışma çıkabileceğinden yakınmışlar fakat Sükan, «Adalet yerini bulur.» diyip başka lâf etmemiştir. Bir CHP'li Konya senatörü ise: «Siz köylüler hep yalan söylersiniz.» demiştir. Şimdi Başlamış köylüleri, basından ve gençlikten yardım beklemekte, köyde olup bitenlerden korkmaktadırlar.

Ankara'da bulunan Başlamış köylüleri politikacılara inanmadıklarını ve bu yüzden geçen seçimlerde oy kullanmadıklarını söylüyorlar. Köy ihtiyarlar heyeti üyesi Musa Ünsal durumu şöyle anlatıyor: «Bizim köyümüz kıraç fakir bir köydür. Her şeyimiz kol kalınlığında akan suyumuza bağlıdır. Oysa Höyük nahiyesinin suyu boldur. Üstelik köyümüzden 12 kilometre uzaklıktadır. Gel gör ki, Höyük'ün AP'li belediye başkanı, Konya vali muavini Tütüncüoğlu ile birlik olup bu suyu nahiyeye götürmek ister. Malımız, canımız, herşeyimiz bu suya bağlıdır bizim. Su elden giderse köy de dağılır. İstedikleri de budur zaten. Belediye başkanı: «Burayı mutlaka alacağım, sizi de .... edip kovacak, buraları arpa tarlası yapacağım, karşı geleni en ufak bir işte içeri tıktıracağım.» der dururdu. İşte bugün Valinin de ilden ayrılması üzerine aradığı fırsatı yakaladı. Faruk Sükan, Mekki Keskin, Mehmet Varışlı, Kemal Ataman bunların hepsi Höyükten yanadır. Bu yüzden Konya'dan gelen mühendislere aleyhimizde rapor çıkarttırdılar. Köy İşleri Bakanlığının yolladığı tarafsız mühendislerin lehimize verdikleri rapor da YSE'de kaybolmuş. Köy İşleri Genel Müdürlüğünde yüzümüze karşı: «Evet raporunuz değiştirildi, sizde o kadar milletvekili ile gelin suyu size verelim.» dediler. Danıştaya başvurduk bir haftaya kadar karar belli olacak, fakat biz kararı bekleren vali muavini 70 jandarma ve 6 gedikli ile birlikte 400 amele yolladı. Kol kalınlığındaki suyu 12 kilometre öteye götürmek için bunlar kazıya başladılar. Köyden hoca da dahil beş kişiyi alıp rehin diye Höyük'e götürdüler. Bu nasıl adalettir, bu kimin hükümetidir? Ne yaparlarsa yapsınlar bizim kararımız karardır, can verecek fakat suyu vermiyeceğiz.»

Haber aldığımıza göre, suyun köyden nahiyeye nakli işi idareye 1,5 milyon liraya mal olacaktır.

ALİBEYKÖY'DE BEDAVA TEDAVİ

Türk Demir Döküm fabrikasında direniş ve ondan sonraki günlerde işçi ve devrimci aydınların yakınlaşması ve birlikte çalışmaları olumlu neticeler vermektedir. Halkımızın her alanda hızır gibi yanında biten devrimci aydınlar, Alibeyköy Kültür Derneğinin çalışkan yöneticileri ile işbirliği yaparak her hafta cumartesi öğleden sonra akşam saatlerine kadar bedava olarak sağlık hizmetlerini sağlamışlardır.

Gecekondu bölgesi olan bu bölgede Türk Demir Döküm, Rabak ve diğer fabrikaların işçileri oturmaktadır. Direniş anlarında ve fabrika önlerinde İŞÇİ-KÖYLÜ satarken gördükleri devrimci dostlarını bu sağlık hizmetinde de görünce, kimlerin gerçekten

(Devamı Sa. 4 Sü. 7 de)

Aradaşımız bir çocuğu muayene ediyor.

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı işleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim : Ahmet Say * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. 88/8 Sultanahmet - İSTANBUL Telefon : 27 39 61 * Ankara Bürosu : Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Baskı : Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi : yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta. 30 lira * İlân : Santimi 20 lira * Yayın ilânları indirimlidir.

Tarsus'ta yirmibin köylü

(Baştarafı 1. sayfada)
Kargılı köyünden Muhittin ve Yaşar Marmara'yı, aynı köyden devrimci din adamı Kâzım Kuyucu kardeşlerimizi tutukladılar. Frengülüs'ten Talat Kara kardeşimiz de tutuklular arasındaydı. Fakat bu olay mücadeleyi daha da kesinleştirdi. Köylüler, pazartesi günü daha kalabalık, daha güçlü olarak toplanmaya and içtiler. Birkaç köyün başlattığı harekete bu defa Alifakı, Ballıca, Reşadiye, Tiznik, Kargılı, Yüksek, Kefeli, Frengülüs, Gerdan, Kamberhöyüğü, Tekir, Tekeliören, Yenice, Camilimanda, Özlüce, Hacıbozan, Nemiroğlu, Yunusoğlu, Çıldırım, Karsavuran köyleri de katıldılar. Hareketi önlemek için idareciler çok uğraştılar. Hiç bir kuvvet bu mücadeleden köylüleri vaz geçiremezdi. Pazartesi günü sabah saat 8 den itibaren köylüler traktörlerle konvoy halinde Tarsus'a doğru yola çıktılar. 103 traktörlük konvoy şehir'e girerken trafik tıkandı. Her traktörde en az birkaç pankart vardı. Bu pankartlar köylülerin ne kadar ezildiğini, buna rağmen ne kadar bilendiklerini gösteriyordu. Bazılarında şunlar yazılıydı: TEFECİLER MİLLET DÜŞMANIDIR - UYAN ATAM, EFENDİYDİK KÖLE ETTİLER-BUGÜNÜN KÖLESİ KURACAĞIMIZ DÜZENİN EFENDİSİ.

Onbinlerce kişilik kalabalık Ata'nın anıtı önünde bir dakikalık saygı duruşunda kadın konuşmacı Kimya ÇELİK, 59 yaşının 50 yılını tarlada geçirdiğini ama yinede aç olduğunu, 11 çocu- v.s. ihtiyaçlarını karşılıyamadığını anlattı. Fransız gavuruyla savaştığında Allahın kendilerine kuvvet verdiğini şimdide gözünü açan, uyanan köylülerin, tefeci, faizci gavurlarla yapacakları savaşta Allahın kendi yanlarında olduğundan emin olduğunu söyledi. Bu konuşmayla coşan köylüler: KAHROLSUN TEFECİLER YAŞASIN EMEKCİER - İŞÇİ KÖYLÜ ELELE, TEFECİLER HERGELE — YAŞASIN KÖYLÜLERİN DEMOKRASİ MÜCADELESİ — ATA BİNMİŞ EŞEKLER MİLLET SİZDEN NE BEKLER — SÜLEYMAN BAŞVEKİL İŞÇİ KÖYLÜ AÇ SEFİL, diye tezahürat yaptılar. Çiçekli Köyünden Mehmet KOÇAK, «tok idarecilerin aç köylünün halinden anlamadığını, böyle giderse faizcilerin; ellerindeki bütün tarlaları borçlandırma yolu ile alacaklarını» söyledi.

Ali Şahin Anayasanın çiftçi ve köylülerle ilgili maddelerini okudu ve «bunlar yapılmamıştır, öyleyse kanuna aykırı davranılmıştır» dedi.

Konuşmalardan sonra tekrar traktörlere binildi, Beydeğirmeni'ne gelindi. Traktörlerle yollar kapatıldı. Köylüler, Başbakan, Tarım, Ticaret Bakanlarından biri gelmeden yolun açılmayacağını söylediler. Telaşlanan Emniyet Amiri makamla bir köylü vatandaş arasında şu konuşma geçti:

Kaymakam — Ama dertlerin çözüm yolu bu değil. herşey usulünce olur.

Köylü — Dert hallolur diyorsunuz, ama yıllardır ne pamuğa zam geldi, ne iyi kalite ilâç gördük, ne gerçek fiatına karaborsasız ilâç aldık, ne de particilik tefecilik çözümlendi. Artık milletvekvekiline de idareciye de güvenimiz kalmadı. Bütün milletvekilleri bütün partiler sadece seçim zamanı bizim partimiz ve bizim milletvekilimiz görünüyorlar. Geri kalan zamanlarda hep ağaların beylerin tefecilerin vekili ooluyorlar. İşte onun için size itimadımız kalmadı. Biz yeni bir devreye girdik. Kendi kendimizi halledeceğiz. Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz.

Kaymakam — Tamam kabul, ama siz faizci diyorsunuz, tefeci diyorsunuz kabahat sizde. O adamcağızlar sizleri illâ borç alın diye zorlamıyor ki. Siz gidip istiyorsunuz.

Köylü: — Biz bu lâfları çok dinledik. Bu hikâyeleri duya duya başımız ağrıdı. Ziraat Bankası krediyi tefeciye versin, bütün vekiller idareciler zenginden faizciden soyguncudan yana olsun, sen gel burda bana masal anlat. Senide biliyoruz.

Bu arada kalabalıktan bir köylü: «Sende onların adamısın seni de Emniyet A-

Tek Kurtuluş yolu

(Baştarafı 1. sayfada)
Gençlerin bağımsızlık ve demokrasi için direnmelerini seçim hesapları içinde reddediyorlar. Üstelik de işbirlikçiler ve toprak ağaları partilere egemen oluyorlar.

İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesi hiçbir siyasi partiye bağlı değildir. Gazetemiz, sadece, işçilerin, emekçi köylülerin, gençlerin, ve bütün yurtseverlerin bağımsız bir organıdır. İşçi - Köylü hangi partiden olursa olsun milli demokratik hedeflerimizi savunan herkesi dost görür.

Toprak reformunun yapılması, tefeciliğin kökünün kurutulması, aracılığa son verilmesi, adil kredi sağlanması, işçilerin ve köylülerin insanca yaşayabilmesi için mücadele eder. Gerçek demokratik özgürlükleri savunur.

Bağımsızlığımıza gölge düşüren Nato'ya ve ikili anlaşmalara karşıdır. Ordumuzun tamamen kendi araçlarımızla donatılması için milli harp sanayiini amaçlar.

Bugün bu ilkeleri programına almış en yakın parti TİP'tir. Ancak bu parti de emekçilerin gerçek partisi değildir. Emekçilerin gerçek partisinde toprak ağalarına, sarı sendikacılara yer yoktur. Emekçinin gerçek partisi «suyun başına emekçiler geçecek» derken ağaları geçirmez. Bütün milli sınıf ve tabakaları milli demokratik cepheye çağırır.

İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi, işçilerin ve emekçi köylülerin gerçek örgütünün kurulması için mücadele eder. Bunun yanında, halkımızın kurtuluşunu MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM de görür. Bu hedefe varabilmek için de, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi köylülerin, küçük esnaf ve zenaatkârların, asker - sivil aydınların ve milli sanayicilerin milli demokratik cephede birliği için çalışır.

Hedefimiz TAM BAĞIMSIZ GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE'dir. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı sömüren yabancı sermayenin egemenliğine son verilmesi için, ithalât ve ihracatın millileştirilmesini amaçlar. Montaj yoluyla sömürüye son vermek ve milli sanayi için mücadele eder.

Elbistan köylüleri

(Baştarafı 1. sayfada)
si bütün köylerde dağıtıldı. Konuşmacıların hepsi işçi ve köylü idi. Konuşmacılardan yağlıboya işçisi Cengiz Yılmaz «Ben günde 5 lira kazanan kasabalı işçiyim. Ailemle birlikte ölmemek için çabalıyoruz. Hastalandığımızda hastahane kapılarından kovuluyoruz. Paramızı ve canımızı AP. li patronlar alıyor» diyerek AP. iktidarına şiddetle çattı.

Konuşmacılardan en fazla etki uyandıran Nurhak Nahiyesinden HalilGüneş oldu. Halil Güneş, konuşmacı sonunda okuduğu ANAYASAM şiirini işçi ve köylüler çok alkışladı.

Ben imamım şehir köyü tanımam
Çarpışmış beraber şehittir babam
Çobanım sırtımda yoktur abam
Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam
Kuru ekmeğim günlük azığım olur
Sesleniyorum sana duy beni nolur
Allahın kulundan ağa mı olur
Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam
Tabiatın toprağını almış-

———o———

Sosyalist aday

(Baştarafı 1. sayfada)
getirdi. Demek ki bu Aybar emekçilere inanmıyor. Bız emekçileri gözetmiyor. Arkadaşlarımın israrları üzerine, Aydın köylüsünün sesini duyurmak için bağımsız olarak adaylığımı koy-

SEÇİM EĞLENCELERİ

Kahramanlar Resmîgeçidi

MORRİSON SÜLÜ

Bu Sülü başka Sülü
Gâvurköy'ün mor gülü
KIRAT'ın çayırında
Amerikan bülbülü

ŞERBETÇİ FEYZİOĞLU

Vay GOÇ'um, vay TURHAN'ım
Nabza şerbet verenim
Koyunların sırtında
Boynuzdan taht kuranım

BAŞBUĞ

Geriye marş! sağ, sağ, sağ!...
Bin ustura, bir ton yağ
İşçi, köylü düşmanı
Zenginle kuruluyor bağ

YUSUF AZİZ DEĞİL OĞLU

Arkasında DEMOKRAT
Murat vermedi KIRAT
Bıraksa bu sanatı
Amma nerde o surat

BÖLÜKBAŞI

Âşıkta sabır olmaz
Şehide kabir olmaz
Bir ebedî muhalif
Bölüğü tabur olmaz

ON ÜÇÜNCÜ İMAM HÜSEN BALAN

Huu! canlar, huuu! dedeler
Devreylesin badeler
Mest ola ki şaşkınlar
Bizi mebus edeler

BÜLENT HACEVAT

Orta Solun kaptanı
Giyme Amerikan kaftanı
Uyma paşa sözüne
Halk yolun iyi tanı

LORD AYBAR

Kazık gibi başı var
Pirincinde taşı var
Bir «nasırlı el» sıksa
Eli bir hafta sızlar

Yarımca Seramik'te

(Baştarafı 1. sayfada)
lirtmişlerdir.

Yarımca seramiğinin yürekli kadın işçileri de direnişe büyük bir moral güç miştir. Konuşma yer yer alkışlarla kesiliyor, herkes bağırıyordu. «Bağımsız Türkiye»

Seramik kadın işçileri

**eskisinden farklı olarak halkımızın Milli kurtuluş mücadelesinin gerçek sahipleri olduklarını ortaya koymuşlardır».

bulunduktan sonra hepside köylü olan konuşmacılar dertlerini dile getirdiler. Kargılı köyünden Nadi SÖNMEZ yaptığı konuşmada, «son 4 yıl içinde yiyecek giyecek maddelerine ve daha da önemlisi tarım araçlarında, ilâçlarda % 500 artışa karşılık pamuk fiyatlarının yerinde saymasının bir mitingi zorunlu kıldığını» belirtti.

İkinci konuşmacı Bağlarbaşı köyünden Ziya DOKUZOĞLU, «fiatlarda artış olmazsa traktörlerle Ankara'ya yürüneceğini, o da olmazsa faizciye tefeciye % 40 - % 60 faizli borçlarını ödememek için köylerin haciz memurlarına kapatılacağını» idarecilere hatırlattı. Yine Bağlarbaşı köyünden Hayrettin ERGÜNAY ve Kaymakam TEKİN ARIĞ olay yerine geldiler. Hemen yolun açılmasını yoksa Adanadan getirilen toplum polisi ve jandarmalarla zorla yolun açtırılacağını söyleyince köylüler, «elinizden geleni geri komayın, açlıktan öleceğimize sizlerle vuruşarak ölürüz daha iyi» dediler. Kapanmış olan yolda bekleyen Akdağ ARMAĞAN isimli bir tanker sürücüsü «kendilerini Vehbi KOÇ'un, köylüleri de faizcilerin sömürdüğünü» belirtti. Diğer bir sürücü nasıl lâstikler bozuk çıkıyor bir ayda patlayıp bozuluyorsa tarım araç ve ilâçlarının bozuk çıktığını, köylülerle dertlerinin ortak olduğunu söyledi. Bu arada kay-

mirini de geçen sene gördük, geçen sene bizim yürüyüşümüzü zorla siz engellemediniz mi?» diye bağırdı. Kaymakam köpürdü: «Sizin yolu kapatmanız kanunu aşar, kesin sesinizi, yoksa hepiniz karakollarda, hapishanelerde sürünürsünüz,» dedi. Başka bir köylü. «Bizim Atamız sustu, dedemiz sustu, babamız sustu ama biz susmayacağız! Ta ki hakkımızı alana kadar! Başbakan gelmeden hiçbir yere kıpırdamayacağız. Başbakanın işi gücü yokta kalkıp Ankaradan buraya mı gelsin.

Köylü: — Neden gelemez? Kurdele kesmeye gelir, birkaç hafta sonra oy dilenmeye de gelir, niye şimdi gelmiyor? Yoksa köylüden korkuyor mu? Yoksa Kıbrıs meselesinde olduğu gibi ille Amerika'dan izin alması mı lâzım?

Bunun üzerine Kaymakam sustu geri çekildi, toplum polislerini köylülerin üzerine saldırtmak istedi. Fakat bu sırada olay yerine gelen ordu ilgilileri ve askerler araya girerek toplum polisini püskürttüler. Polisler kamyonlarına apar topar bindiler.

Köylüler, «yaşasın Gerçek Türkiye Ordusu» diyerek yolu açtılar. Bir hafta mühlet verdiler, o zamanda ilâç karaborsası önlenmez, kaliteli ilâç bulunmaz. pamuk fiatları gerçek değerini bulmazsa Ankaraya yürüyüş yapılmasına, o da olmazsa hiçbir borç ödenmemesine karar verdiler. Davul zurnalarla köylerine döndüler.

dum.»

H. Kaya, Aydın'da köy köy dolaşarak gazetemizi satmaktadır. Söylediğine göre, bu işi mebus olduktan sonra da devam ettirecektir.

Aydın'lı emekçi vatandaşlar, H. Kaya için büyük bir miting tertip etmişlerdir. Aydın köylerinin haklarını savunan H. Kaya, bu mitingte gövde gösetrisi yapacaktır.

———oOo———

İşçi, köylü, gençlere

(Baştarafı 1. sayfada)

dur'da, Çorum'da, Kastamonu'da köylüler çaresiz kaldık ne edelim diyorlar.

İstanbul'da işçiler Amerikan ortağı patronların zulüm yaptığını haykırıyor. Amerikanın avucuna bakan bir millet hür olamaz. O memlekette demokrasi olmaz diyorlar.

DUR DEMELİ

İşçiler, köylüler, gençler ile asker ve sivil bütün münevverler sahte demokrasiyi yutmadıklarını belirtiyorlar. Bu gidişe dur demeli! Politikacılara hesap sormalı. Bütün partilerin adamları sorguya çekilmeli. İsteklerimiz onların yüzüne söylenmeli. Amerikan emperyalizminden milletimizi nasıl kurtaracaksın demeli. Toprak reformunu ne zaman yapacaksın demeli. Politikacılar terletilmeli.

Biz umudumuzu kaybetmedik. Umut bizdedir. İsteklerimizi biz gerçekleştireceğiz. Yaşasın işçiler ve köylüler! Yaşasın gençler! Yaşasın ordumuz!

lar
Çobanım diye beni dağa salmışlar
Üç beş kişi koca köyü almışlar
Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam
Hasta ağır yatar doktor bulunmaz
Kış gelince köy kapanır yol olmaz
Halil feryat eder kimseler duymaz
Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam

Emekçi şoför Reşat Entemiz de okuduğu şiirde şöyle haykırdı:

Ölü toprağı serpilmiş kazamızın yüzüne
Zengin zenginin bakar kahvelerde kulüplerde gözüne
Hiç kimse inanmaz fukaranın sözüne
Hastaneniz cerrahınız yoktur Elbistan

Şoför, Emeğinin değerini alamadığını ve hastaların keyfi olarak doktorsuzluk, ilâçsızlık ve parasızlıktan öldüğünü fakat AP. iktidanın kulaklarını tıkadığı ilâve etti.

Daha sonra mitingçiler:

«Al Sağlık Bakanını koy çuvala
Salla salla vur duvara»

diye bağırarak mitingi yürüyüşle sonuçlandırdılar.

———oOo———

Hademeler

(Baştarafı 1. sayfada)

ve haksız olarak sekiz saatten fazla çalıştırılmaktadırlar. Bu durumlarını Başbakanlığa bildirmişler, haksız ve kanunsuz olan uygulamanın durdurulmasını istemişlerdir.

olarak katılmışlar ve gayet kararlı olduklarını günlerce açık arazide oturarak dosta, düşmana anlatmışlardır.

Yarımca seramik işçileri isteklerini şu maddeler halinde sıraladılar.

1 — İşten haksız yere atılan iş yeri baş temsilcisi Hasan Çevik derhal şie alınmalıdır.

2 — İş yerinde uygulanmıyan asgari ücretler uygulanmalıdır. (Bilindiği gibi Kocaeli bölgesinde asgari ücretler 225 kuruş olarak tespit edildiği halde, bu iş yerinde kadınlara 175, erkeklere 195 kuruş ödenmektedir.)

3 — Vasıta temininin gerçekleşmesi şarttır. (İşçiler her gün tıklım tıklım otobüslerle 2,5, 3 lira ödeyerek İzmit ve civarından gelmektedirler. Trenle seyahat edenler için ise yemek yeme imkânı tren saatleri ile çakıştığı için olmamaktadır.)

4 — İş güvenliğinin temini şarttır.

5 — İşçiler genel başkanlığını AP li Hasan Türkay'ın yaptığı Çimse-İş sendikasını istemekte ve Serçip-İş sendikasına girmek istemektedirler.

İşçiler bu maddeler halinde sıraladıkları isteklerini ve haklı direnişlerini yurt sever halkımıza duyurmak için 17 Eylül çarşamba günü bir yürüyüş ve miting düzenlemişlerdir.

Mitinge civar illerden gelen işçiler, devrimci gençler ve yurtsever aydınlar katıldılar.

Dövizlerde şu sloganlar okunmaktaydı:

İŞÇİ KÖYLÜ DEMOKRATİK MÜCADELEDE OMUZ OMUZA
YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM
İŞÇİDEN EMEK PATRONDAN YEMEK
BAĞIMSIZ TÜRKİYE
KAHROLSUN AMERİKAN TİPİ SARI SENDİKALAR
İŞÇİ - KÖYLÜ - GENÇLİK ORDU OMUZ OMUZA

Yol boyunca işçiler bu sloganı bağırdılar.

Miting saat 15,30'da başladı. 5.000 kişinin izlediği mitingte 15 işçi konuştu. İlk sözü alan seramik fabrikası işçileri baştemsilcisi Hasan Çevik **«Biz seramik işçileri olarak yasal hakların iş yerlerinde uygulanmasını istiyoruz. İş güvenliği istiyoruz. Asgari ücretleri istiyoruz»** de-

adına Hale Erencan ve Ülker Şentürk konuştular. Usta başlarının kendilerine ağır işler verdiklerini insanca muamele etmediklerini belirttiler ve **«kadınlarla erkeklerin eşitliği ve haklı isteklerimiz gerçekleşene kadar direnişe devam edeceğiz»** dediler.

Daha sonra sırasıyla Türk Kablo fabrikasından Sırrı Öztürk, Naci Oğur ve diğer işçiler konuşmalarında özetle şunları söylediler:

«Türk işçisi ve köylüsü emperyalist ülkeler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından asırlardır sömürülmektedir. Türk işçisinin haklı demokratik isteklerine karşı çıkanlar, çıkarları emperyalist sömürüden yana satılmışlardır. Ancak Türk işçisi kurtuluş için verdiği mücadelesinde yalnız değildir. Bu ittifakın üyeleri işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar, devrimci gençlik ve Ordu dur. Ve bugün direnen Yarımca Seramik ve Rabak işçilerinin

———oOo———

Alibey köyünde

(Baştarafı 2. Sayfada)

kendileri için çalıştıklarını, kimlerin ise sadece nutuk attıklarını çok daha iyi anlamaktadırlar.

Alibeyköy Kültür Derneği ve İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesinin halkımıza açtığı bu hizmet dolayısı ile dernek önü muayene günleri işçi aileleri ile hınca hınç dolmaktadır.

Muayene sırasında devrimci, enerjik doktorlarımızla röportaj yapmak için muayene odasına girdiğimizde, harıl harıl, işçi dostlarımızla ilgilenen doktor kardeşlerimizle birlikte kendini İŞÇİ-KÖYLÜ dâvasına adamış ve bu eylemde de hemşire olarak yerini alan Cemile Çerçel arkadaşı bulduk.

Cemile Çerçel, «Bu çevrenin işçileri fabrika kapılarından, direnişlerden bizleri iyi tanırlar. Biz de onları iyi tanırız. İlk olarak Demir Dökümün yiğit işçilerine polisin saldırısı sırasında yaralanan yiğit işçileri muayene için açtığımız kampanyayı, devrimci doktor arkadaşlarımızın da arzularıyla gelenek haline getirdik. İşçiler de bizler de çok memnunuz» dedi.

Miting daha sonra «dağ başını duman almış, bağımsız Türkiye, Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» sedaları arasında dağıldı.

Pazar günü İstanbul Demir Döküm, İstanbul Rabak işçileri ile devrimci gençler, 4 otobüs ile direnen Yarımca seramik ve Izmit Rabak işçilerini ziyaret ettiler. Halk ozanı Aşık Nesimi'de işçilerin bu mutlu gününe sazı ve sözüyle katıldı.

İşveren tarafından 100 kadar fırın işçisi için tutulan vasıta fabrikaya sokulmıyarak, camları kırılınca; jandarma 4 işçiyi nezarete almıştır. Iki işçinin serbest bırakılmasına rağmen diğer iki işçi, halen içerdedir. Ayrıca devrimci bir üniversiteli genç de tutuklanmıştır.

Seramik işçilerinin direnişi devam etmektedir. Tüm fabrikaların işçileri bu direnişi desteklemektedir. **«İşçilerin birliğine evet, bölünmeye hayır»** sloganı gerçekleşmekte ve tüm işçiler bir birlik altında hareket edip birleşmektedirler.

———oOo———

Ana tâmir

(Baştarafı 1. sayfada)

mankinden fazla bir ilgiyle satın alıyordu. O sırada beş on tane işçi düşmanı üzerimize gelerek gazete sattırmamak istediler. Bu gerici güruh, elimizdeki gazeteleri yırtmaya kalkıştıklarından, aramızda kavga çıktı. Derken yaşlıca bir işçi öne atıldı ve **«bu gazete bizim gazetemizdir, burada satılacaktır, buna kimse mâni olamaz»** diye bağırdı. Gericiler saldırmaya devam edince kavga büyüdü. Kendilerini kuvvetli sananlar ve zorbalıkla işçilerin uyanmasını engellemek isteyenler işçilerden ve orada bulunan genç devrimci arkadaşlardan bir güzel dayak yediler.

Bu kavgadan bir gün sonra, işçi düşmanları onar kişilik guruplar hâlinde silâhlı olarak fabrikadaki devrimci işçi önderlerinin evlerini basmak istediler. Bunun fabrikada duyulması üzerine gene kavga çıktı ve gericiler bir daha dayak yediler»

İşçi Köylü dâvası uğruna

(Baştarafı 1. sayfada)

polisinin çatışmadan sonra olay yerine gelmesi, binadan ateş edenleri serbest bırakıp onların yerine öğrencileri yakalaması, halkın tepkilerine yol açmıştır.

Bu olaydan beş gün sonra İstanbul Üniversitesinde düzenlenen Mehmet Cantekin'i anma toplantısında polislerin Üniversite özerkliğini çiğneyerek yaptıkları bir saldırı sonuçsuz kalmıştır. Tesadüfen İstanbul'da bulunan Orta Doğu Teknik Üniversitesinin devrimci öğrencilerinden Taylan Özgür, otobüs durağına geldiğinde sivil polislerin saldırısına uğramıştır. Bir tuzağa düştüğünü anlayan kardeşimiz oradan kaçmak isteyince, sivil polislerden biri halkın gözleri önünde tabancasını çekerek iki metre mesafedeki kardeşimizi arkadan vurmuştur. Olay, orada bulunan halkın şiddetli tepkisine yol açtığından, polisler kaçmışlardır.

Orada bulunanlar tarafından hastaneye kaldırılan Taylan Özgür, aldığı yaranın ağırlığı sebebiyle ölmüştür.

Bu olaylar üzerine iktidarın emrindeki haber ajansları ve gerici basın, halkı yanıltan bir propaganda kampanyasına girişerek işi örtbas etmeğe kalkışmışlardır.

Mehmet Cantekin'in ölümünün sebebi, öğrenciler arasındaki bir kavga değildir. İflâsın eşiğine varmış özel okul patronunun kiralık kaatillerinin cinayetidir. Gençler olayın içinden bu bilgiyi bütün basına açıklıyorlar.

Taylan Özgür'ün ölümü ise, polisle öğrenci çatışması değildir. Polis öğrenci avına çıkmıştır. Silâhsız olan gence ateş etmiştir.

Bugün elini kana bulamaktan çekinmeyenler, bunun hesabını ergeç ödeyeceklerdir. Devrimci gençlere, işçilere ve köylülere yapılan bu zulmün cevabı verilecektir.

Hiçbirşey, Amerikan emperyalizminin yurttan kovulmasını engelleyemeyecektir. Onların, işbirlikçilerinin ve toprak ağalarının düzeni ergeç yıkılacaktır.

İşçiler, köylüler ve bütün yurtseverler! Bu yedinci şehidimizdir. Başınız sağolsun!